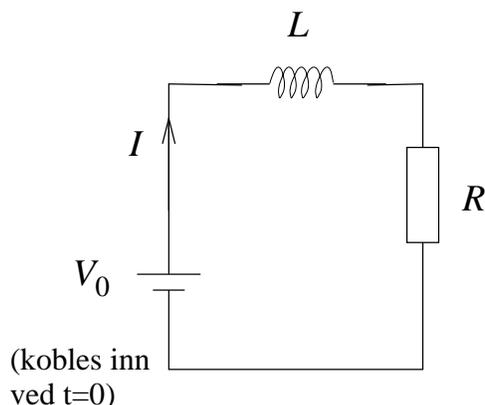

Sammendrag, uke 19 (5. mai)

RL-krets [FGT 33.4; YF 31.5; AF Ex 27.5; LHL 25.2; G Ex 7.12]

Ser på seriekobling av *induktans* L (f.eks. en spole) og *resistans* R . Et batteri med likespenning V_0 kobles til kretsen ved tidspunktet $t = 0$.

Total ems i kretsen er da

$$V_0 - L \frac{dI}{dt}$$

der det siste leddet er indusert “motspenning” over induktansen når vi prøver å *endre* strømstyrken gjennom den.

Ifølge Kirchhoffs spenningsregel (evt “sløyferegel”) må denne totale emsen i sløyfa tilsvare spenningsfallet over motstanden R , med andre ord

$$V_0 - L \frac{dI}{dt} = RI$$

eller

$$L \frac{dI}{dt} + RI = V_0$$

Dette er nøyaktig samme type 1. ordens differensialligning for strømmen I som det vi hadde for kondensatorladningen Q da vi studerte opplading av kondensator i en RC -krets (se uke14.pdf, side 4). Løsningen blir

$$I(t) = \frac{V_0}{R} (1 - e^{-Rt/L})$$

der vi har brukt initialbetingelsen $I(0) = 0$. (Før innkobling av batteriet er åpenbart $I = 0$. I tidspunktet $t = 0$ kan *ikke* strømmen i kretsen “hoppe” opp til en endelig verdi forskjellig fra null. Det måtte i såfall innebære at $dI/dt \rightarrow \infty$ i $t = 0$, hvilket igjen ville innebære en uendelig

stor motspenning over induktansen. Det er rett og slett ikke fysisk mulig! Altså må I være kontinuerlig i $t = 0$, og vi kan sette $I(0) = 0$.)

Tidskonstant for endring av strømmen:

$$\tau = \frac{L}{R}$$

Verdien av τ gir en *størrelsesorden* for hvor lang tid det tar å øke strømmen i en slik RL -krets fra 0 til maksimal verdi V_0/R :

$$I(t \rightarrow \infty) = \frac{V_0}{R}$$

Energi i magnetfelt [FGT 33.2, 33.3; YF 31.4; AF 26.8, 27.11; LHL 25.3; G 7.2.4]

La oss regne ut hvor mye energi som må tilføres en spole med induktans L når vi øker strømmen gjennom spoletråden fra $i = 0$ til en "sluttverdi" $i = I$.

Tilført energi ved å øke strømmen fra i til $i + di$:

$$dU_B = P dt = iv dt = iL \frac{di}{dt} dt = Li di$$

Her er $P = iv$ tilført effekt, og $v = Ldi/dt$ spenningen over spolen idet vi endrer strømmen fra i til $i + di$.

Dermed blir total energi tilført for å øke strømmen fra 0 til I lik

$$U_B = \int dU_B = L \int_0^I i di = \frac{1}{2} LI^2$$

Denne energien kan vi nå assosiere med magnetfeltet B inne i spolen. Anta at spolen er tilnærmet uendelig lang, med N viklinger på hele lengden l . Tverrsnittet av spolen har areal A . Da er magnetfeltet inne i spolen

$$B = \mu_0 n I = \mu_0 \frac{N}{l} I$$

(På utsiden av spolen er magnetfeltet null.) Total magnetisk fluks gjennom de N viklingene på spolen blir

$$\phi_m = NAB = NA\mu_0 \frac{N}{l} I$$

som også kan skrives på formen

$$\phi_m = LI$$

der L er spolens (selv-)induktans. Med dette kan vi omforme uttrykket for energien U_B :

$$U_B = \frac{1}{2} \frac{NAB}{I} I^2 = \frac{1}{2} NAB \cdot \frac{Bl}{\mu_0 N} = \frac{1}{2\mu_0} B^2 \cdot Al$$

Her er Al lik volumet inne i spolen, så vi ser at vi har en *energitetthet* (dvs energi pr volumenhet) assosiert med magnetfeltet B :

$$u_B = \frac{1}{2\mu_0} B^2$$

Fra før har vi funnet at vi har en energitetthet u_E assosiert med et elektrisk felt E :

$$u_E = \frac{1}{2}\varepsilon_0 E^2$$

Dermed blir *total energitetthet i et elektromagnetisk felt*:

$$u = u_E + u_B = \frac{1}{2}\varepsilon_0 E^2 + \frac{1}{2\mu_0} B^2$$

Kommentar: Dette uttrykket er “alltid riktig”, i den forstand at u representerer energien “lagret” i feltene E og B . I litteraturen “risikerer” du å støte på formelen

$$u = \frac{1}{2}\mathbf{D} \cdot \mathbf{E} + \frac{1}{2}\mathbf{B} \cdot \mathbf{H} = \frac{1}{2}\varepsilon E^2 + \frac{1}{2\mu} B^2$$

for total energitetthet dersom vi har polariserbare og/eller magnetiserbare medier tilstede. (I den siste overgangen her brukte vi at $\mathbf{D} = \varepsilon\mathbf{E}$ og $\mathbf{B} = \mu\mathbf{H}$, med $\varepsilon =$ mediets permittivitet og $\mu =$ mediets permeabilitet.)

Disse to uttrykkene for u er ikke identiske, og kan derfor ikke representere den samme energitettheten. Det siste uttrykket for u inkluderer da også et bidrag som ikke er direkte “lagret” i feltene, nemlig den “elastiske” energien knyttet til polarisering og magnetisering, dvs innrettingen av elektriske og magnetiske dipoler.

I den grad noe av dette blir aktuelt til eksamen, skal vi kun bry oss om *feltenergien* gitt ved

$$u = u_E + u_B = \frac{1}{2}\varepsilon_0 E^2 + \frac{1}{2\mu_0} B^2$$